

GYŐRI-PÓRSZÁSZ Anna

A Kaposvár környéki 8–9. századi temetők kutatásának lehetőségei

Kaposvár környékén az elmúlt évtizedekben több 8–9. századra datálható temetőt tártak fel. Jelen munkámban e témában készülő doktori dolgozatom részeredményeit szeretném bemutatni: a kaposvár–61. úti temető 9. századi és a kaposvár–toponári, illetve a kaposvár–fészerlakpusztai temetők kései lelethorizontjának értelmezését. Dolgozatom egyik fő célja, hogy a késő avar temetők esetében talállok-e olyan sírcsoportokat, amelyek keltezése a 9. századba is átnyúlhat.

HERGOTT Kristóf

A reprezentáció változásainak lehetséges módozatai a késő avar kori Tisza-Maros–Körös vidék nagy sírszámú temetőiben

Szentes térségéből számos avar lelőhelyet ismerünk, amelyeknek jelentős részét Csallány Gábor tárta fel a két világháború közötti időszakban. Ezek közül is kiemelkedik a Szentes–Nagyhegyi temető, amely már a feltárások alatt a kutatás homlokterébe került, ám sokáig csak részleteiben válhatott ismertté a hazai és nemzetközi kutatás számára.

Poszteremben egy újabb részletet tárok fel a temető történetéből. Nevezetesen az innen előkerült övgarnitúrák vizsgálatával kívánok behatóbb ismereteket adni nemcsak a temetőben fellelhető övszerelékek mennyiségéről, eloszlásáról, hanem azok koráról is. A poszter fő témája annak összevetése, hogy más Szentes környéki, nagy sírszámú (100 sírnál nagyobb) temetőkhez képest milyen hasonlóságok és különbségek mutathatók ki a veretes öv viseletében. Mindemellett pedig kísérletet teszek a nagyhegyi temetőben előforduló garnitúrák alapján bemutatni azokat a horizontokat, amelyek a temető relatív kronológiáját is megadhatják. Az egyes horizontokon belüli funerális reprezentációban végbement változások vizsgálatával kísérletet teszek olyan jellegzetességek azonosítására is, amelyek talán a státusz kifejezésének változásaira utalhatnak a késő avar kor időszakában.

JAKUCS János – OROSS Krisztián – MARTON Tibor

Újkőkori közösségek kutatása a Balkán és Közép-Európa dunántúli érintkezési zónájában

A Starčevo-kultúrával azonosított első élelemtermelő közösségek legkésőbb a Kr. e. 59. évszázad során megjelentek a Dunántúl déli területein. A neolitikáció következő szaka-